

Приказки за добри ПРИЯТЕЛИ

Слончето и мишлето	1
Костенурка и Зайка	25
Кученцето Роки и котенцето Мърки	49
Дядо Бухал и катеричката Рижка	73
Щъркелката и жабокът	97
Мама Кити, китчето и малката рибка	121
За всеки има място в сърцето на тате	145
Пингвините Пини и Мини	169
Малката панда и баба панда	193
Трима най-добри приятели	217

– Мърки, погледни навън! Виж колко красив е снегът! – извика кученцето Роки.

– Аха... Хм... – измърнка котенцето Мърки и пак задряма.

– Баф! Много ми се ще да усетя колко е пухкав. Да излезем!

– Не, благодаря – отвърна Мърки. – Снегът е студен и мокър. Трябва да съм луда, за да изляза! Ама че глупаво куче...

– Не съм глупав – каза кученцето Роки.
– Глупав си – каза котенцето.
– Не съм!
– Си!

– Не съм! Който го казва, той е глупав! – изръмжа ядосано Роки и излезе.

Близо до едно езеро живеели
една мила щъркелка и един
симпатичен жабок. Те прекарвали
много време заедно и станали
НАЙ-ДОБРИ ПРИЯТЕЛИ, но от
известно време, щом видела жабока,
щъркелката усещала как в стомаха ѝ пърхат
пеперуди. И разбрала – влюбена е в жабока!

– Нормално е – замислил се жабокът. – Това е от глад. Изчезвам, преди да си ме глътнала! И без да се бави, с един висок скок жабокът изчезнал във водата.

Един ден тя събрала цялата си смелост и казала на своя приятел.

– Знаеш ли, всеки път, щом те видя, усещам пеперуди в стомаха си!

Близо до една голяма и красива река живееше мъничко хипопотамче със своето семейство. Родните му – лели, чичовци, братовчеди, също живееха с тях.
Хипопотамчето беше още бебенце и беше най-малкото от всички. Наричаха го Биби. То много обичаше да играе с двамата си по-големи братя и със сестра си.

Бащата на хипопотамчето – татко Хипо,
беше най-голям от хипопотамите.